

[Aksel Larsen.]

nuværende Folketing og den nuværende Rigsdag til at godkende denne krisepolitiske Linie, ligesom det ganske bestemt vil blive svært at faa gennemført Kriseforanstillinger for de arbejdsløse.

De arbejdsløse havde jo, om end ikke ventet, saa dog haabet, at der skulde blive gjort noget for dem under Rigsdagens Møder i Sommer. De er blevet sørgeligt skuffet! Regeringen har ikke kunnet mande sig op til saa meget som at forelægge Lovforslag i den Henseende, endsiige arbejde energisk paa at faa gennemført forskellige Foranstaltninger. Under de Omstændigheder er det berettiget her at fremholde Kravet om, at der bliver gjort noget for at skaffe Arbejde til de arbejdsløse, og at der bliver gjort noget for at hjælpe de arbejdsløse, man ikke skaffer Arbejde til. Jeg ved godt — nu gentager jeg det, jeg har sagt saa tit før, og det bliver trivielt —, at den dertil egnede Dagspresse stadig væk svælger i det lave Arbejdsløshedstal, men det ændrer ikke den Kendsgerning, at Arbejdsløshedstallet endnu ikke er naaet under 70 000 og heller ikke naar derunder, og at 70 000 arbejdsløse i Danmark naturligvis er et katastrofalt højt Tal. En Del af disse Arbejdere kan skaffes i Arbejde, hvis man fører en rigtig Beskæftigelsespolitik, hvis man nedsetter Arbejdstiden, ved offentlige Arbejder først og fremmest, for det er dem, Regering og Rigsdag bestemmer over; i de private Erhverv maa man naturligvis anvise Arbejderne ved Hjælp af deres faglige Organisationer at tilkæmpe sig en Arbejdstidsforkortelse. Arbejdsløsheden kan ogsaa begrænses ved, at der igangsættes betydeligt større og flere offentlige Arbejder, end der er i Gang i Øjeblikket. Det vilde samtidig være en nyttig Politik af andre Grunde, fordi det vilde skabe helt nye, købedygtige Forbrugere, bl. a. af Landbrugets Produkter, og derfor er det i Grunden ufatteligt, at Landbrugets Repræsentanter er Modstandere af en saadan Politik. Men dem, der ikke kan skaffes Arbejde til, eller dem, man ikke vil skaffe Arbejde til, maa man indstille sig paa at hjælpe, og det Krav, vi dér først og fremmest rejser, er det samme, som de arbejdsløse har rejst, nemlig at 10 Maaneders og 26 Ugers Bestemmelserne skal ophæves, men ophæves paa Statens Bekostning, fordi Arbejdsløhedskasserne simpelt hen ikke er i Stand til at gøre det for egen Rækning.

Alle disse Betragtninger har jeg sammenfattet i et Forslag til Paastand paa

Overgang til Dagsordenen, som jeg hermed paa mit Partis Vegne skal tillade mig at forelægge for Tinget:

„Idet Tinget udtaler, at en Gælds-saneringslov som den af Regeringen foreslaaede, der ikke dækker de af Generalforsamlingen i Jysk Husmandskreditforening fremsatte Krav, er utilstrækkelig og uretfærdig over for det arbejdende Landbrug, henviser det Regeringen til snarest at lade udarbejde og forelægge Forslag til Love om Landbrugskrisens og Arbejdsløshedens Bekæmpelse, indeholdende:

1. Rentekonvertering uden Erstatning til Obligationsindehaverne, saaledes at Renten for alle Laan mod Pant i fast Ejendom halveres.

2. Nedskrivning af alle Kredit- og Hypotekforeningslaan til en Sum, svarende til det, der ved Laanets Optagelse faktisk blev Laantageren udbetalt, saaledes at ingen kommer til at svare Afdrag og Renter af Kurstabet ved Laanets Optagelse, altsaa af Penge, der aldrig er udbetalt Laantageren.

3. Hjælpeforanstaltninger, hvorved mindre bemidlede Obligationsindehavere, der paa Grund af Rentekonverteringen og Gældsnedskrivningen kommer i særlige Vanskeligheder, kan faa Erstatning eller Hjælp fra Statskassen.

4. Ophævelse af de prisfordyrende og for Forbrugerne saa vel som for det arbejdende Landbrug lige skadelige Ordninger som Smørordning, Kornordning, Destruktionsordning m. v.

5. En gennemgribende Prisregulering, saaledes at det arbejdende Landbrug tilsikres en ordentlig Pris for sine Produkter, uden at den Pris, Forbrugerne maa betale, derfor forhøjes, hvilket kan opnaas, naar der sættes ind mod ublu Mellemlandleravance.

6. En effektiv Hjælp til de arbejdsløse, først og fremmest ved Fremskaffelse af Arbejde gennem Igangsættelse af offentlige Arbejder til tarifmæssig Betaling, Forkortelse af Arbejdstiden i Statens og Kommuners Tjeneste o. s. v., samt ved Ophævelse af 10-Maaneders og 26-Ugers Bestemmelserne i Arbejdsløshedsloven, idet Staten bærer Omkostningerne her ved.

7. Dækningslove, hvorved Midlerne til denne Kriselovgivning fremskaffes gennem Besparelser paa Statens uproduktive Udgifter samt gennem en Skat paa store Indtægter og Formuer, eventuelt parret med en særlig Beskatning af Aktieselskabsudbytte.